

Aan de Vaste commissie voor Financiën van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal

De heer S. Weeber

Postbus 20018

2500 EA DEN HAAG

cie.fin@tweedekamer.nl

Almere, 22 september 2018

Betreft: - nadelige effecten van het Belastingplan 2019 op het investeringsklimaat voor de DGA en het MKB;

-aangekondigde Rekening-courantmaatregel (2022)

Geachte leden van de Commissie,

Het Belastingplan 2019 bevat een aantal elementen die de investeringskracht van met name het MKB werkzaam in BV-vorm nadelig beïnvloeden. Deze nadelen kunnen belangrijker groter zijn dan de voordelen van de tariefsverlagingen. In de bijgevoegde modelberekening van het DGA Tax Center is dit voor een typische MKB casus doorgerekend. De belangrijkste nadelen zijn:

- beperking afschrijving vastgoed tot 100% van de WOZ waarde (was 50% van de WOZ waarde voor bedrijfsvastgoed en 100 % voor beleggingsvastgoed);
- verkorting termijnen van verliesverrekening naar 6 jaar voorwaarts (was 9 jaar);

Tevens wordt ingegaan op de aangekondigde "Rekening-courantmaatregel".

Beperking afschrijving vastgoed in de BV tot 100% WOZ waarde

Het concept van afschrijving van investeringen in bedrijfsmiddelen is een belangrijke hoeksteen van goed koopmansgebruik. De gedachte hierbij is dat investeringen die voor meerdere jaren hun bedrijfseconomisch nut afwerpen, niet in één keer ten laste van de winst gebracht mogen worden. Dit moet geleidelijk gebeuren over meerdere jaren (bij vastgoed vaak 30 jaar) door middel van afschrijving. In bijv. Hoge Raad 7 mei 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM 3327, V-N 2010/33.8 en Hoge Raad 10 augustus 2007, BNB 2007/ 302c* is dit systeem duidelijk omschreven.

Afschrijving is geen keuze, maar is juist verplicht (art 3.30 +3.30a Wet inkomstenbelasting 2001 j.o. art. 8 Wet op de vennootschapsbelasting 1969).

In 2007 is voor het eerst een beperking van de afschrijving op vastgoed ingevoerd, te weten tot 50% van de WOZ waarde voor bedrijfsvastgoed en tot 100% van de WOZ waarde voor beleggingsvastgoed. Ook toen is bezwaar gemaakt tegen de inbreuk op het goed koopmansgebruik, welke bezwaren ook nu weer van belang zijn. Wij geven de volgende bloemlezing uit het Weekblad voor fiscaal recht (WFR):

“Afschrijvingsbeperkingen staan haaks op IFRS inzichten”, Prof. Dr. L.G.M. Stevens, WFR 2007, blz. 997;

“Afschrijvingsbeperking is in strijd met het voorzichtigheidsbeginsel van goed koopmansgebruik” en “Het fiscaal theoretische winstbegrip wordt met dit voorstel te zeer geweld aangedaan”, Prof. Dr. E.W.J. Heithuis, WFR 2005, blz. 768 + 769.

Alsmede recent naar aanleiding van het regeerakkoord Rutte III:

“De beperking voor afschrijving van gebouwen in eigen gebruik vormt een inbreuk op het geldende goed koopmansgebruik....Dat zal vooral de binnenlandse familievennootschappen treffen.” Prof. Dr. L.G.M. Stevens, WFR 2017/223;

Het is eigenlijk onbegrijpelijk dat in weerwil van deze scherpe kritiek vanuit de wetenschap nu wordt voorgesteld om de afschrijving op bedrijfsvastgoed nog verder te beperken.

Naast fiscaal theoretische bezwaren gelden – nu des te meer - ook bedrijfseconomische bezwaren. Investerings in vastgoed zullen vaak gedaan worden met van banken geleend geld. Het belasting voordeel vanwege de afschrijving bevordert de aflossingscapaciteit. Deze aflossingscapaciteit wordt nu belangrijk beperkt. Bij de beperking in 2007 tot 50% van de WOZ waarde werd dit nadeel uiteraard minder en niet direct gevoeld.

Tenslotte: afschrijvingskosten zijn bedrijfseconomisch gewone huisvestingskosten. Door deze niet in aftrek toe te laten ontstaat concurrentievervalsing met bedrijven in huurpanden. Huur is wel aftrekbaar. Ter vergelijking; het zou erg vreemd zijn wanneer bij de factor arbeid salariskosten van eigen personeel niet aftrekbaar zijn, maar kosten van ingehuurd personeel wel. Waarom bij de factor huisvesting dit verschil wel gemaakt kan worden onmogelijk zinvol onderbouw worden.

Mogelijk denkt men dat vastgoed toch in waarde stijgt. Waardestijging en afschrijving hebben echter niets met elkaar te maken (zie hieromtrent voornoemde arresten van de Hoge Raad).

Wij bepleiten om de fout uit 2007 te herstellen en terug te keren naar het normale systeem van afschrijving.

Verkortings termijn van voorwaartse verliesverrekening

Het (verder) beperken van verliesverrekening is in strijd met het zogenoemde totale winstbegrip.

Ook hier een kleine bloemlezing van kritiek hierop uit het WFR in 2007 en 2017:

“De beperking van de termijn van de carry-forward staat fundamenteel op gespannen voet met de totaalwinstgedachte”, Mr. Drs. S.A.W.J. Strik, WFR 2007, bl. 1062;

“Iedere beperking van de verliesverrekening is een inbreuk op het concept van de totale winst, die louter uit budgettaire motieven kan voortkomen. Conceptueel is het volstrekt onjuist.” Mr. A.J. van Lint, WFR 2017/225

Onbeperkte voorwaartse verliesverrekening zou nog het beste systeem zijn. In de periode 1995 - 2007 kende Nederland ook dat systeem. Juist bedrijven die opkrabbelen na jaren van verlies, hebben uiteraard baat bij langere termijnen van voorwaartse verliesverrekening. Een kenmerk van het MKB is dat men vaak – noodgedwongen – bereid is om verliezen lange tijd uit eigen vermogen te financieren en daardoor langere perioden van verlies accepteert. Juist in die sector zal daardoor vaker sprake zijn van oude verliezen die verdampen.

De laatste tijd zien we voorts dat vrijwel alle Pensioen- en Stamrecht-BV's standaard ieder jaar verlies lijden doordat de rendementen op spaargelden en beleggingen structureel zijn afgenomen. Bij vrijval van de pensioen- en/of stamrechtverplichting bij overlijden is de verkorting van de verliestermijn direct

voelbaar. Dit nadeel komt dan bovenop de afrekening van de aanmerkelijk belang-claim (sinds 2010) en de erfbelasting, welke gecombineerde belastingdruk overigens toeneemt van 40 % naar 41,5,% door de verhoging van het a-b tarief naar 26,9 %.

Wij bepleiten om terug te keren naar verliesverrekeningstermijnen van tenminste drie jaar carry back en negen jaar carry forward, gelijk als bij een IB onderneming.

Alsnog doorvoeren verlenging 1^e lage tariefschijf vennootschapsbelasting(VPB)

Het is duidelijk dat het niet doorvoeren van deze verlenging (reeds per 2018 ingevoerd) specifiek het MKB raakt. Gelet op het vorenstaande komen de nadelige effecten van het Belastingplan 2019 onevenredig ten laste van het MKB. Het alsnog verlengen van de 1^e tariefschijf tot € 350.000,-- (zoals eerder toegezegd) zou hier nog enige en zeer beperkte compensatie voor kunnen geven.

Daarnaast zou de verlenging van de lage tariefschijf nog enige compensatie kunnen geven voor het volgende. De verhoging van het box 2 tarief op door de BV uit te keren dividend e.d., wordt gemotiveerd door te wijzen op de verlaging van de tarieven vennootschapsbelasting in de BV. Daarbij wordt echter vergeten dat de uitkeringen van dividend nu en in de nabije toekomst, vooral betrekking hebben op in het verleden door de BV gemaakte winsten. In het verleden zijn deze winsten belast geweest met hoge(re) tarieven vennootschapsbelasting. Zo bedroeg in 2004 het toptarief VPB nog 34,5 %. Deze hoogbelaste winsten worden nu dus hoger belast bij uitkering door de BV aan de DGA. Kortom; rekenkundig is sprake van een dubbel voordeel voor de Belastingdienst en dubbel pech voor de DGA.

Modelberekening nadelige effecten MKB en DGA

In bijgaand rekenmodel zijn deze nadelige effecten voor het MKB/de DGA van het Belastingplan 2019 concreet gemaakt in een typisch voorbeeld. Ook andere effecten zijn daarin verwerkt (aftrekbeperking van bijv. alimentatie) en verhoging van het a-b tarief.

Al met al is de conclusie dat de DGA/het MKB het kind van de rekening van de tariefsverlagingen wordt. Voor die belangrijke sector in onze economie een nadelige ontwikkeling.

Aankondiging “Rekening-courantmaatregel”

Voorname rekening ten laste van de DGA wordt werkelijk onevenredig groot wanneer de aangekondigde “Rekening-courantmaatregel” in 2022 wet wordt.

In de aankondiging van deze maatregel stelt de staatssecretaris dat het lenen van de BV een vorm van belastingontwijking is omdat de box 2 claim hiermee uitgesteld wordt. Dit laatste is zo, maar dat is geen vorm van belastingontwijking. Het lenen van de BV is volgens de heersende leer en rechtspraak een volstrekt normale handeling.

Wanneer een DGA in privé bijvoorbeeld beleggingsvastgoed of een vakantiehuis wil kopen en zijn BV overtollig liquide geld beschikbaar heeft, is er fiscaal gezien geen enkel bezwaar tegen om deze aanschaf te financieren met een lening van de BV. Het geld is niet weg maar geïnvesteerd in vastgoed. De box 2 claim verdwijnt niet en komt echt wel een keer tot afrekening, ten laatste bij overlijden van de DGA.

Lenen van de BV wordt pas problematisch wanneer de gelden om consumptieve redenen opgenomen en besteed worden, de DGA geen ander privévermogen heeft om de lening terug te betalen en de BV onvoldoende reserves meer heeft om dividend uit te keren resp. om de (huidige)dividendbelasting dienaangaande te betalen. Deze gevallen zijn uitzonderlijk.

De aangekondigde "Rekeningcourant-maatregel" maakt echter geen enkel onderscheid tussen de probleemloze leningen en de hiervoor genoemde probleemgevallen. Er wordt slechts een willekeurige grens van € 500.000,-- getrokken, waarboven de lening kennelijk als fictief dividend afgerekend moet worden in 2022. Alleen voor eigen woningschulden komt een overgangsmaatregel.

Wetgeving moet gericht zijn op het oplossen van problemen. Het merendeel van de leningen boven de € 500.000,-- zal te maken hebben met investeringen in vastgoed e.d. en is daarmee geen probleem. De fiscus heeft hier zelf ook nooit een probleem van gemaakt. Het wordt wel een probleem wanneer opeens 25 /26,9 % belasting betaald moet worden, in strijd met de lange termijnplanning welke gemaakt is bij de aanschaf van het vastgoed e.d. waarbij aflossing gepland is bij verkoop van het vastgoed. Bedacht moet worden dat de huurinkomsten voor veel DGA ers hun (aanvulling op) pensioen is. Het plotseling af moeten rekenen van de aanmerkelijkbelangclaim is dan een forse korting op het pensioen. Een overgangstermijn tot 2022 is werkelijk te kort.

Gelet op het vorenstaande menen wij dat schuldverhoudingen met voldoende zekerheden voor de BV fiscaal geen probleem zijn en beter met rust gelaten kunnen worden.

Blijven over de schuldverhoudingen groter dan € 500.000,-- zonder voldoende zekerheden voor de BV respectievelijk voldoende aflossings-/verdien capaciteit bij de aandeelhouder. De realiteit is dat deze gevallen niet opgelost worden door een aanslag op te leggen gebaseerd op een fictief dividend. De uitvoeringsproblemen van de Belastingdienst worden dan verschoven van de Inspecteur naar de Ontvanger..

Een aparte categorie zijn de gevallen waarin de lening in oorsprong op zakelijke wijze door de BV is verstrekt (zoals de BV ook bij een willekeurige derde had kunnen doen), maar de vordering van de BV helaas waardeloos is geworden buiten schuld of toedoen van de aandeelhouder, zoals bijvoorbeeld arbeidsongeschiktheid. De vordering is dan door de BV af te waarderen en de schuld is kwijt te schelden, waarna er geen vordering meer resteert die – ook niet bij wijze van fictie- als dividend aangemerkt kan worden .

Belastingheffing op basis van ficties moet naar onze mening zoveel mogelijk vermeden worden, al helemaal wanneer deze ficties volledig in strijd met de heersende leer en praktijk plotseling uit de lucht komen vallen en toegepast worden op in het verleden wel geaccepteerde situaties.

Het is veel beter om – bij ongedekte rekening courantposities- aflossingschema s af te spreken gebaseerd op de werkelijke situatie, in plaats heffingen ineens af te dwingen op basis van een fictieve situatie. De schuldverhoudingen die gedekt zijn met vastgoed e.d. zijn geen probleem en moeten dan ook met rust gelaten worden.

Juist fiscale wetgeving moet begrijpelijk en geloofwaardig zijn. De aangekondigde "Rekeningcourant-maatregel" is dit niet.

Wensenlijst MKB/DGA

Het DGA Tax Center voegt hier tevens bij een lijst met maatregelen die – in fiscale zin- de positie van het MKB en de DGA kunnen verbeteren.

Uiteraard is het DGA Tax Center graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Een afschrift van deze brief is heden verzonden naar de staatssecretaris van Financiën.

Hoogachtend,

DGA Tax Center

Mr H.J.M. Scholman / h.scholman@dgataxcenter.nl

Casus Fred Forel / DGA
B.V.
100% aandeelhouder in BV structuur

B.V.
Bedrijfspond B.V.
Historische aanschafprijs (2008) € 2.000.000
WOZ-waarde (2018) € 1.700.000
Boekwaarde (2018) € 1.466.670
Afschrijving p/jr € 53.333
Resultaten B.V.
Jaarlijkse winst vanaf 2018 € 50.000
Verlies 2023 € -500.000
Eigen vermogen B.V.
Gestort kapitaal € 18.000
Winstreserves t/m 2022 € 750.000
Totaal € 768.000

Privé
Salaris € 81.000
Aftrekposten
Alimentatie € -13.000

Fiscale positie 2023

B.V.
- te betalen VPB (indien geen verlies)
- actieve belastinglatente verliescompensatie

Box 1
- verzamelinkomen € 68.000

Box 2
- latente ab-claim

Netto privé vermogenswaarde
Stel overlijden Fred Forel uit 2023 + geen toepassing BOR (faciliteiten vanwege beleggingsvermogen)
Latente claim aanmerkelijk belang + erfbelasting
(bij beleggingsvermogen in B.V.)

Wetgeving 2023

€ 10.000 16%
€ 100.000 16%

Schijf 1 € 19.982 36,55%
Schijf 2 € 33.791 40,80%
Schijf 3 € 67.072 40,80%
Schijf 4 € 483 52,00%

Winstreserve t/m 2022 € 750.000
Af: verlies 2023 € -500.000
Blij: actieve latente € 100.000
Waarde B.V. 25% ab-claim € 350.000
€ 87.500

Winstreserve t/m 2022 € 750.000
Af: verlies 2023 € -500.000
Blij: actieve latente € 56.000
Waarde B.V. 26,9% € 82.314

Verschil

€ 16.533 (lager VPB-tarief, maar geen fiscale afschrijving op bedrijfspond)
€ 56.000 (carry-forward geen 9 maar 6 jaar)

€ 249

€ 5.186

€ -38.814 € -71.638

€ -31.051

12. Wensenlijst MKB/DGA

- Verleng 1e schijf laag tarief VPB van € 200.000 naar € 350.000 (zoals was toegezegd);
- Herstel de fout uit 2007 en herintroduceer volledige afschrijving op bedrijfstvastgoed;
- Verruim de verliesverrekening, liefst onbeperkt (zoals in 1995-2007) of anders drie jaar carry back/negen jaar carry forward én sta herwaardering van vastgoed (om verliesverdamping te voorkomen) ruimhartig toe;
- Voer vrijstelling arbeidsinkomen in op salaris DGA (conform voorstel Commissie van Weeghel (brief ministerie van Financiën 7 april 2010, nr. NB 0704 2010), + idem Heithuis)

12. Wensenlijst MKB/DGA

- Beperk de gebruikelijk loonregeling tot een ondergrens van € 44.000 met mogelijkheid van tegenbewijs voor start-up en verliessituaties en daardoor nog lager salaris;
- Beperk de toepassing van de "onzakelijke lening" jurisprudentie tot uitzonderingssituaties (conform de bedoeling van de Hoge Raad) in plaats van de algemene inzet door de Belastingdienst nu;
- Erken het niet kunnen verwezenlijken van pensioen in eigen beheer/ODV/stamrecht ook in geval vorderingen van de BV op de DGA waardeloos zijn geworden buiten schuld of toedoen van de DGA;
- Verlaag het tarief aan belastingrente drastisch en bepaal dat geen rente geheven wordt over de periode dat het geld al bij de fiscus stond;

12. Wensenlijst MKB/DGA

- Herstel de omissie uit 2010 en voer alsnog een step-upregeling in gebaseerd op de waarde 2010 inzake afrekenen aanmerkelijkbelang claim bij overlijden DGA (zie mr. H.J.M. Scholman, "Crisis? Fiscale wetgevingscrisis!", Kwartaalbericht Estate Planning, 2010, nr. 2);
- Voer een Onafhankelijke toezichthouder op de rechtsstatelijkheid van het optreden van de Belastingdienst in (voorstel Prof. dr. L.G.M. Stevens, "Vertrouwen in de toekomst, vertrouwen in elkaar", VHMf publicatie 2018);
- Schaf het connexiteitsvereiste af bij het fiscaal kort-geding. Overal in het bestuursrecht is het kort-geding/de voorlopige voorziening een belangrijke vorm van rechtsbescherming, behalve in het belastingrecht.

DGA
TAXCENTER

DGA
TAXCENTER

DGA
TAXCENTER